

XXVI. saziv
Prve kolonije naive u tehnici slame

Tavankut
15. - 22. srpnja 2011.

www.matijagubec.org.rs

zkuh.org.rs

Marija Dulić Stota obljetnica Dužijanca

Đurdina Vidaković Hadnađ Blaško Rajić

Pouka slame

Vrijedi i ovoga puta osvijestiti sljedeće – čovjek, kada su u pitanju prostorne umjetnine, tvori iz materijala iz svijeta što ga zatiče. Gdje je kamena, bit će kamenih figura i reljefa nastalih čovjekovom rukom. Gdje je željeza, mjedi ili bronce, njih će čovjek koristiti. Gdje ima drva, drvo će poprimati obrise lijepoga dlijetom. Gdje je blata, bit će pečenja i keramike.

A gdje je slama sastavnica svijeta, događat će se isto – ljudska ruka i zanos mašte čovjeka činit će upravo do slame umjetničko djelo. U obliku slike ili predmeta, svejedno. Ali, ne makar kakvih, već umjetnošću određenih! Jer, svako umjetničko djelo mora imati svoje relativno čvrste značajke. Kada je u pitanju slama, to još uvijek nije do kraja jasno. Je li to kompozicija i vrsta predmeta, motivska odredišta, organizacija prostora, rješenje perspektive, način i vrsta pletiva... neka su tek od smjerokaza. No, nisu upitna ishodišta: slama iz svijeta ljudi ovoga podneblja i njegova mašta.

Rečeno jasno potvrđuje i iskustvo slamarki. Vjerojatno stoljećima, no organizirano u okviru HKPD „Matija Gubec“ ravno 50 godina! U ruke se one umaštano uzimale i danas uzimaju ono što su u vlastitome svijetu zaticale – ne zatiče se, naime, na ovim bačkim ravnicama ni kamen, ni željezo, ni drvo, ni... već slama – te uz maštu rukama se u ljepotu pretače. Naravno, slama nije izabrana bez razloga! Zar njezina boja – ta raskošnost zlatnožute boje koju više nigdje u prirodi ne možete naći – nije ono što je privlačilo ili izazivalo, prosto nukalo, isprva mlade guščarke da je na strnjici uzimaju u ruke kako bi načinile dodatni ukras na sebi? Isto su kasnije žene prepoznale te plele ukrase – krune – za dužijance. Od prija točno 50 godina, pak, uzimaju je i za izradu slika.

I upravo slama, i to je vjerojatno jedan od najvećih paradoksa ove umjetnosti – koja nema, u vremenskom smislu, trajniju postojanost, jest sredstvo za likovni izraz. Stvarati lijepo u netrajnome materijalu nije lagodno! Svijest da se stvara lijepo a propadljivo nekako boli. No, to je, čini se, sudbinska datost za život ljudi u takvome svijetu: u svijetu bez kamena ili željeza umjetničko djelo koje nastaje u slami mora računati s ne dugim trajanjem.

Ali, kazuje iskustvo slamarki, ono se ipak može nadomjestiti. To nije hendikep! On se uspješno nadomješta stalnim istraivanjem u stvaranju. Stalno slamom slike slikati! I zar nije onda, zapravo, to onaj najvažniji poučak koja ta začudna slama sa sobom nosi? Treba, naime, ovdje u Bačkoj tek živlavo istrajavati u nastojanjima stvaranja lijepoga u životu, jer u svijetu koji zatičemo nije ništa trajno. Zar nam to ne kazuje i iskustvo ove jedinstvene likovne kolonije u svijetu?

Čini se upravo da da! U prilog tomu, naime, svjedoči i ovaj, XXVI. saziv Prve Kolonije naive u tehnici slame, koju večeras otvaramo. Otvaramo na način što se priređuje izložba slika koje su nastale na prošlogodišnjem, XXV. sazivu. Sazivu jubilarnom, čime se daje dodatni prilog za razrješenje naznačenoga paradoksa – istraivanjem u stvaranju u nepostojanoj slami svjedoči se zar života za lijepim i u takvome, našem svijetu.

Tomislav Žigmanov, prof.
Tavankut, 15. srpnja 2011.

Jozefina Skenderović
Udešavanje prid Dužijancu

Branka Vujić Jabuko na visokoj grani

Marija Vojnić Evenka

Katarina Skenderović Na pendžeru

Marija Dulić (rod. Skenderović)
Pogled iz ambetuša

Vesna Hampelić Muljanje grožđa

Rozalija Tot Kiš Na bunaru

Kata Kujundžić Porumenile su

Anica Horvacki Plodovi jeseni

Eržika Virag Dužijanac na salašu

Dobrinka Babijanović Salaš

Edit Petrekanić Bačič Jabuke i vino

Ana Tikvicki Salaš u žitu

Marija Gabrić Žužaljka na salašu

Nevenka Obradović Jutro

Zorica Čakić Odlazak u crkvu

Marija Sarić Pridvečerje

Biserka Horvacki Rodilo je

Katarina Hajdu Pod lipom nad pipom

Dojna Antonić Na salašu

Ilonka Vojnić Zelić Cvijeće

Ana Kopilović Sušna godina

Kristina Kovačić Na paši

Dejna Nimčević Moja prva slika

Jasmina Šimić Usamljeni čardak

Maja Jurić Drvo pokraj puta

Slavica Obradović Ljubav

Tereza Baraković Ruže u koterici

Sladana Vuković Lampa

Jovana Vojnić Korpica

Sanela Beneš Grozd

Renata Remeš Rascvatano vreme

Marija Dulić

Đurđina Vidaković Hadnad

Branka Vujčić

Jozefina Skenderović

Marija Vojnić

Katarina Skenderović

Rozalija Tot Kiš

Anica Horvacki

Kata Kujundžić

Eržika Virag

Marija Dulić (rod. Skenderović)

Vesna Hampelić

Nevenka Obradović

Zorica Čakić

Marija Sarić

Biserka Horvacki

Katarina Hajdu

Ana Tikvicki

Edit Petrekanić Bačić

Marija Gabrić

Ilonka Vojnić Zelić

Ana Kopilović

Kristina Kovačić

Dojna Antonić

Dobrinka Babijanović

Jasmina Šimić

Renata Remes

Dejna Nimčević

Slađana Vuković

Sanela Beneš

Organizacijski odbor:

Ladislav Suknović, Ljubica Vuković Dulić, Jozefina Skenderović, Branko Horvat, Marija Vojnić, Ivica Dulić, Sanda Benčik, Danijel Križan

Pokrovitelji:

Pokrajinsko tajništvo za upravu, propise i nacionalne manjine, Pokrajinsko tajništvo za rad, zapošljavanje i ravnopravnost spolova
Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Beogradu, Galerija prve kolonije naive u tehnici slame Tavankut, OS «Matija Gubec», Tavankut
Župa Srce Isusovo, Tavankut, d.o.o. «Golden Garden-Oggi», Tavankut

Organizator:

HKPD «Matija Gubec»

24214 Tavankut

Marka Oreškovića br. 10

Tel: +381 24 4766-048, +381 64 148 81 63

www.matijagubec.org.rs

Fotografije:

Branka Milojević, Marija Vojnić

Tehnička priprema:

Attila Harangozó

Izdavač:

HKPD «Matija Gubec», Tavankut

Tisak:

Grafoprodukt Subotica

Naklada:

300

Hrvatsko kulturno-prosvjetno društvo Matija Gubec
Ljavanj